

[Duetoft]

I øvrigt må jeg sige, det er muligt, at fru Lilli Gyldenkilde har misforstået, hvad jeg sagde. Det, jeg forsøgte at sige, må jeg så sige – med alle de ord, jeg normalt bruger, kan det godt være, jeg har udtrykt mig uklart – var, at når vi skal ud at slås med erhvervslivet – hvad vi skal – om ikke at forringe dagpengene – for det er jo erhvervslivets tese: Forring dagpengene, og der kommer flere i arbejde, men den tror CD ikke på – så er et af de argumenter, vi kan bruge over for erhvervslivet, jo netop: I har fleksibiliteten, fordi vi kan tillade os de lidt kortere varslingsregler, fordi støttesystemet bagefter er så godt, som det er. Og så holder de fleste virksomhedsledere også mund i den argumentation. Det er den sammenhæng, jeg kom med udsagnet i, hvor det efter vores opfattelse er vigtigt netop at sige: Hele jeres argument med hensyn til nedsættelse af dagpengene holder ikke, for I har en anden fordel. Det var det, jeg mente, og nu håber jeg, det er blevet klarere for fru Lilli Gyldenkilde.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg er helt enig med hr. Duetoft i, at skrappe varslingsregler kan forstærke og fremrykke en virksomheds nedtur. Den beskrivelse, CD's ordfører kom med i sit ordførerindlæg, er jeg helt enig i. Men jeg vil fastholde, at det også vil kunne koste arbejdspladser i den situation, hvor en virksomheds ordrebøger egentlig godt kunne berettige til en udvidelse af medarbejderstaben. I den situation må mange virksomhedsledere stå og vurdere meget nøje – skal, skal ikke – og her kan det lovforslag, vi behandler i dag, være med til at gøre, at virksomhederne lander på skal ikke.

Glønborg (KRF):

En nøje gennemlæsning af lovforslaget og af den dagsorden, som har fremkaldt det, viser for mig en tindrende klar overensstemmelse. Derfor må Kristeligt Folkepartis konklusion i dag over for lovforslaget blive nøjagtig den samme, som vi havde over for dagsordensforslaget:

Vi forkaster det, og det gør vi ganske enkelt, fordi vi mener, at det vil skade begge parter i virksomhederne, både arbejdsgivere og arbejdstagere. Jeg sagde for et halvt år siden, at

vi var bange for, at det ville gøre det. Det halve år, der er gået siden, har bestyret denne frygt, og derfor tør jeg sige i dag, at jeg er overbevist om, at en gennemførelse af dette forslag vil være skadelig for såvel arbejdsgivere som arbejdstagere på virksomhederne. Derfor vender vi os naturligvis kraftigt imod det.

Man kan godt undre sig over, hvordan dette forslags situation egentlig er i dag. Hr. Bakholt står op og giver udtryk for, at han ikke bryder sig særlig meget om det, selv om det er i overensstemmelse med det, som hans parti havde bedt om at få gennemført.

Det Radikale Venstre, som er medansvarlig for dagsordensforslaget i sin tid, er ikke til stede. Vi kan ikke vide, hvilken holdning Det Radikale Venstre har til sagen i dag. Om det er bevidst, man er blevet væk for at ville løbe fra faderskabet eller moderskabet, eller hvilken andel man nu har i det, eller om det er et hændeligt uheld, som vi alle sammen kan komme ud for, at ordføreren ikke er til stede, er ikke til at vide. Men vi må i det mindste konstatere, at der blandt de tilstedeværende partier ikke er flertal for det.

De eneste, der åbenbart helhjertet holder fast i det, er SF og fru Lilli Gyldenkilde. Men jeg håber, det vil være sådan, at forslaget forkastes ved den endelige behandling. Jeg tror, det vil gavne virksomhedernes parter, både arbejdsgivere og lønmodtagere.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Normalt plejer man som minister at indlede svartalen med at takke ordførerne for den venlige tilslutning til forslaget. Det kan jeg af gode grunde ikke i dag, og det er jeg godt tilfreds med. Det er lige før, jeg føler mig fristet til som minister at sige tak for alle de kritiske bemærkninger til dette lovforslag, og så vidt jeg har forstået af stemningen her i salen, er der overhovedet ikke ét parti, som vil stemme for forslaget, og så kunne vi vel i og for sig lige så godt få det afklaret med det samme.

Det er jo ikke småting, der er sagt om forslaget. Det er næsten sådan, at regeringspartiernes ordførere har været de venligste. Hr. Bakholt havde kritiske bemærkninger, betegnede det som ikke noget kønt barn, men senere i sit indlæg brugte hr. Bakholt en ret stærk formulering, idet han sagde: Det her kan vi ikke være bekendt.